

Vidosav
Stevanović

ŠTA
PTICA
KAŽE

Copyright © 2026, Vidosav Stevanović
Copyright © ovog izdanja 2026, LAGUNA

neka lica iz savremene srpske istorije
pojavljuju se ovde kao literarne fikcije

na stazama košutnjaka uvek nekoga ima – jutros
nikoga – ni onih što me nedeljama prate kao skupljači
lišća ljubavni parovi što se drže za ruke nehajni šetači
i dokoličari što zure pred sebe – samo su moji koraci
narušavali tišinu i bivali sve sporiji – umorih se brže
nego juče i prekjuče – izgubih dah noge me zaboleše
u glavi mi se zavrte – sedoh na klupu da predahnem
– i upitah se šta će ovaj beli kombi sa tri para točkova
nasred staze – koga čeka i ko je unutra – rukavom
obrisah znoj sa lica i stavih glavu među dlanove –
zanesoh se i nekoliko trenutaka ne bejah u sebi i sa
sobom – kad otvorih oči videh da sam između dvojice
kratko ošišanih glavonja u trenerkama što me stiskaju
između sebe – pritiskaju me mišićavim ramenima –
osetih cev revolvera na rebrima – ulazi u auto matori
ako misliš na familiju – ženu mlađu ćerku sina snaju i
balavog unuka – stariju si ćerku saranio nisi ispoštovao
koga treba ispoštovati u kombiju mi staviše lisice na
ruke noge vezaše selotejpom zatvoriše usta povez
navukoše na oči – ostadoše mi sluh i miris da pratim
šta se zbiva da nagađam kuda me vode – čuh hućanje i
buku grada ali kao izdaleka – osetih zadah znoja dvojice
koji sede pored mene gorki zapah kasarne i isparenja
sinoćne pijanke – levi teško diše i psuje desni puši i
mrmlja između dimova – i zagušljivi smrad periferije
grada koji truli iznutra i odozdo kao da stari temelji

potanjaju i kanalizacija se izliva – potom ostade samo brektanje motora sirene auta koji nas pretiču i miris suve strnjike u ravnici – posle uspona i vrludanja po džombama i rupama zapahnu me miris lišća i mahovine na lipama i bagremu – tako je mirisalo i u šumi moga detinjstva u koju sam bežao da slušam kako ptice pevaju – izvukoše me iz kombija naterашe da klečim onaj što puši skide mi povez sa očiju – zažmurih da mi njihova lica budu poslednja – nozdrve mi ispuni miris iskopane zemlje i oštar zadah gašenog kreča kao kad se na selu kuća gradi – u temelje se ugrađuje nešto mrtvo i nešto živo – naređeno im je da me nema – da ništa od mene ne ostane – ni leš za sahranu ni kosti i prazna lobanja – ništa se ne čuje u ovoj šumi negde pored stražilova – osim njihovih grubih pošalica podsmevanja i psovanja – shvatih da se prepiru i da rečkanje prerasta u svađu – ko će da puca ko kreč da sipa ko jamu da zatrpava – momci pre njih nisu dovršili posao – dokonaše da će sve zajedno – dele lovu dele i krivicu – poslić je za gazdu a gazda grmi ka gromovnik otkad se šćaše po zemlji srbiji – crnogorac je dvostruki srbin – pravi srbi žive izvan srbije – srbijanci nisu ni guzicu da izbrišeš – onaj što je vozio iskašlja se i potihlo zapeva – oj sinovi like i korduna došlo vreme da se diže kula – i dvojica nastaviše bože sveti presveti srbija nam nebom leti – začutaše kao da nešto čekaju – i namah čuh pticu kako peva tiho kao da me doziva iz prošlosti – i potom sve tiše i tiše kao da se udaljava i nestaje – ponovo se spusti gluva i teška tišina kraja

pitam se zašto te slušam – danju mi smetaš dok svime upravljam i naredbe izdajem – u snu mi se pojavljuješ – nije ti dosta što si glas u mojoj glavi – što si se danas na mene okomio – lažem te kao i ti mene – svako u sebi sebe krije od sebe – jedan je spolja drugi iznutra treći pred ruljom što se narod zove – niko nije onaj pravi ni kad je sam sa sobom – maske se nose uloge se igraju kostimi se menjaju – veštačko se podmeće kao stvarno i stvarno od toga postaje veštačko – ponavljaš se kao baba u bolesti – šta sam to mučki pripremio sa odredom smrti – ono što im piše u imenu – da li će svi ćutati – ko ne ćuti biće ućutkan – znaš neke moje misli i ponešto povodom ovog slučaja – sačekao sam priliku da vratim milo za drago – nogom u jaja – nožem iz potaje – metkom u leđa – kamenom u glavu – oduvek je oko za oko i zub za zub – zakon taliona vlada otkad je sveta i veka – svakom živom stvoru treba uterati jezu u kosti – jedino se strahom i nasiljem vlada ovim razularenim narodom – uz pomoć njenog veličanstva laži i njene ekselencije manipulacije – propaganda je ozakonjeno silovanje mozga – ovi maloumnici to vole pa to i dobijaju – dajem im ono što traže – ništa za ništa – da im ponudim nešto namrzli bi me kao šugavog psa – počeli bi mi raditi o glavi – politička ubistva su im navika običaj ritual nastao iz lapota – prilika za narodno veselje za trubače i tresiguze – imaju tih ubistava više nego muzeja i

*zadužbina – rulju treba jarmom natovariti uzdama
zauzdati kamdžijom šibati nametnuti joj prljave poslove
– mrzeće te ako se nasmeješ – pomisliće uvlači nam
se u dupe umesto da bije hara i pljačka – treba nam
neki didija da nam pomeri dandalo – svetina je glupo
uvek gladno i na sve spremno čudovište što misli tuđom
glavom – danas mojom sutra ko zna čijom – slogani
kojima ga hranimo da nas ne proždere moraju biti
mutni i neodređeni – naizgled jasni i većini nerazumljivi
– mi smo najstariji narod na svetu – to misli i svako
pleme u amazoniji – svi srbi u jednoj državi znači
nekoliko stvari i ništa – širenje države smanjenje države
– ako države bude posle mene – ja sam je nekako skrpio
sama će se uništiti*

bilo je to pre sat pre dva – sekunde žure prepliću se skaču natrag i napred – vreme se ne može čuti – ne da se videti niti se čulima taći – ubacili su me u kombi i spetljali me – nisam shvatao šta se događa i nisam se branio – prvo sam pomislio to nije moguće – potom sam shvatio – to je moguće i više nego moguće – upravo se događa i baš meni – trinaest godina sam očekivao napad odasvud – metak u leđa – nož u trbuh u mraku stepeništa – brzi auto na pešačkom prelazu – poznajem pauka koji prede paučinu oko mene – znam ko pokreće njegove mrtve misli i njega polumrtvog – zloslutna moć tog stvorenja izašla je iz moje glave – iz moje sitne računice iz mog mlitavog oportunizma – iz moga lukavstva seoskog deteta u gradu i umišljenog partijskog pomiritelja – iz mučki sa glasanjima i tajnim dogovorima – ako ga ne izaberete šta ćemo s njim – niko ga neće ništa ne zna da radi – osamostalila se zlovolja razmahala se zavist i pobesnela osveta – smrtno ludilo došlo je od bogomoljke koja ga mazi i tepa mu dok ga jede i sipa mu slatki otrov u uši – koristi ga kao oruđe za ubijanje – kao osvetu za bednu smrt svoje majke i ružno detinjstvo – zamišljao sam stotine načina prilika i mesta svog umiranja u beogradu kojim vladaju njih dvoje – plus hiljade ubica mnoštvo lopova bezbroj prevaranata nekoliko gadnih staraca – i onaj proizvod stare udbe sa naočarima na krivom nosu – prizvali su zločin u otvoreni grad da ih podseti na pokolje njihove mladosti – da još jednom operu ruke u tuđoj krvi – morija je izašla

iz njihovih usta i zarazila većinu kao kuga – prenosi se rečima i mržnjom – hara besni i neće da ode – prošla je decenija poplave crne mržnje proći će još jedna – to će se završiti kad mene više ne bude – ako se ikada završi – kod naših ljudi mržnja je preča od ljubavi – mržnja prema drugima je naličje mržnje prema sebi – takvo je invalidno stvorenje koje se naziva naš čovek – delom je rob delom sluga delom doušnik – nekada istraživah iskre boljeg u njemu – koje izbiju kad se ne nadaš i bleskaju trendva – za stranu zla nemah hrabrosti – napisao sam u glavi mnoge scenarije otmica mučenja i ubijanja – razradio svaki deo svaku scenu i svaku pojedinost u njima – video lica egzekutora i zapamtio ih – zamislio kako ću se braniti od poniženja i bola i kako ću sebe pobediti – neću moliti za milost kad me napadnu na ulici kad me sačekaju u nekom haustoru – kad me prislone uza zid – kad mi stave revolver na slepoočnicu – na pamet mi nije palo ono što se dešava – zato se nisam pripremio – zato nisam pripremljen – napregnuću se da izdržim još malo – smrt je samo blesak svetlosti i ništa više – kao kad se u mraku upali i ugasi reflektor – posle je tama i nešto drugo – moram sabrati snagu koja mi je ostala – na kraju svega na početku ničega – časovnik kuca na mojoj ruci – otkucava u potiljku protiv mene – tika taka čoveče – to ti je poslednje – tik tak bivši u svemu bivši – nema čuda nema spasenja za tebe – ovde je poništena granica između pravde i osude – ne deli se krivica od klevete – bolestan um kojim upravlja podmukla bolesnica vlada u kraljevstvu laži i nasilja – ono što se rađa namenjeno je propasti – ono što propada neće da umre – ne mogu kriknuti da se do neba čuje – života nikad dosta – svaka smrt je previše i pre vremena

ne šapući to meni već obznani svima – natakнем ih na stojka – ni to nisu zaslužili – da ste hteli drukčijeg ne bi izabrali mene – da sam dobročinitelj ne bih bio sa vama ni u vama – vaš sam jer ličim na svakog od vas – rođen sam iz vaše nesvesti hranjen vašom mržnjom na ceo svet – svaki od vas nalazi sebe u meni – prepoznaје se i upoznaје izbliza kao u ogledalu – ja sam vaš izbor vaša odluka vaš fantazam – ja sam zbir svih vas – fotorobot vaše skućene duše – to nikada neću otvoreno reći – pričaću bilo šta što želite čuti – istinu nikada – nemam nameru da trpim njene posledice – proroke i pravednike ovde niko ne voli reformatore još manje – vi ih ubijate čim pokušaju da vas probude i opomenu – nemoј me više pitati koliko je sati – ovaj zidni sat ne radi pokvario se čim sam seo u ovu stolicu – nisam dao da ga poprave – ne zavisim od griniča – kod mene je uvek tačno dvanaest sati nula nula – ne postoji pre ni posle – upravo se događa ono što sam zamislio – što sam u sebi ponavljao toliko godina – okretao i obrtao sa raznih strana – premiшljao i domišljao – ako treba da siđem s vlasti neko će je se svakako dokopati – ne onaj od koga sam je oteo zato što nije umeo da je vrši – nije bio sposoban da se žrtvuje i da žrtvuje – da prihvati ulogu crnog đavola dželata podmićenog sudije i pljačkaša – ubedio je sebe da je humanista – ljudski život mu je iznad svega neće ratove i nasilje – kao da se ikada i igde moglo vladati bez

*reke krvi i gomila leševa – uskoro će se shvatiti da je ništa
– slabić koji ne ume da kuje zavere ni da ubije – takve ne
vredi ubeđivati prosto ih treba dotući – na ovom svetu
nema mesta za mlakonje cepidlake i moraliste – neka
ostave mesto nama koji znamo šta radimo sa blatom i
umemo da delujemo na živom pesku – od savesti svet se
ledi kao voda u zimu – ja ga razbijam mučim i pokrećem
– znaš šta te čeka ako mi zasmetaš – na korak pre mog
kraja tebe više neće biti*

to je niz slika koje nadiru iz nekog kutka mozga – ređam ih kao karte kako koja padne – mešaju se i menjaju mesta kao da se brojevi igraju slikama – varaju ih i bivaju varani – slike su stalno iste – ne stižem ih promeniti niti učiniti nešto na svoju ruku – učiteljica je rekla prozuklim glasom udovice izađite iz učionice deco igrajte se napolju – celo prepodne nemate nastavu neka se niko ne udaljava – i zamalo se prekrstila svojom gradskom rukom bez žuljeva – uzdržala se inače bi je neko prijavio – u poratno vreme svako je svakog sumnjičio za kontrarevoluciju kao što danas pljušte optužbe za izdaju nacije – nešto me je povuklo preskočio sam ogradu i uputio se u šumu – prvi put bez ijednog drugara ili rođaka – osećao sam se kao da lebdim između hrastova i cerova – šiblje me nije grebalo trnje me nije bolo – nešto me je vuklo napred nešto me je guralo u leđa – i odjednom shvatih da se ničega ne plašim da mi niko ništa ne može ni čovek ni zver – đavo je umro zajedno s bogom – još manje divlje ptice i gladni jastrebovi što kruže u bistrom nebu – zaustavih se na proplanku legoh na travu zagledah se u svetlost što je prodirala kroz krošnje – sve se šarenilo delilo umnožavalo ponovo spajalo kao da se svet menja i ponovo postaje isti – tada shvatih šta je lepota – i smesta kao da mi je svest oči otvorila opazih da nisam sam – na ivici šume stajala je plava devojčica

mojih godina – gledala je prema meni osmehivala se kao da me prepoznaje kao da ću je prepoznati – njena bela haljina ne beše iz našeg sela – nisam je nikada video u crkvenoj porti ni na saborima – biće da nije iz naše škole i da je poput mene pobegla sa časa – došla je možda čak iz trećeg sela dotrčala doletela dolepršala – i dok su sunčevi zraci šibali kroz krošnje pođe prema meni – činilo se da ne hoda da klizi po travi lako kao senka – htediti ustati da je dočekam ali ne mogoh – noge mi behu slabe telo nepokretno kao u snu kad se ne možemo maći – kretala se pravo prema meni činilo se da će proći kroz mene – lice joj beše sve jasnije oči su rasle – zaustavi se na pola puta i pruži ruke prema meni kao da me doziva – htediti je pozdraviti ali ni reč mi ne izađe iz grla – zagledah se u njene plave oči bistre poput izvora – blaženstvo se razli mojim venama milje od koga se gotovo onesvestih – pozdravih je u sebi siguran da će razumeti i sklopih oči zaslepljen sjajem što se lio sa njenoga lica – biće mi lakše kad je upitam kako se zove i kad joj kažem svoje ime – kad progledah videh da više nije preda mnom – začuh neki šum iza leđa nešto kao lelujanje trave i lagano kretanje lišća – odlazila je ostavljala me samog klonulog od bleska i radosti – valjda sam zaspao tada i u snu čuo nečije povike – cela škola sa učiteljicom na čelu tražila me je po šumi – kad su me našli bejah nepokretan i moker od rose – rekoše mi posle da sam se osmehivao i pokušavao nešto reći – nisu znali šta i kome a ja to ne znam ni sada – umreću bez nje i bez mojih bližnjih

umukni i slušaj – ne zapisujem ništa i ne potpisujem se – to ostavljam novinarima špijunima stenografima dokoličarima i sekretarima – mojim savetnicima koje ni za šta ne pitam – mojim ministrima koji ne rade svoj posao jer nisam ih zato postavio – i svakojakim književnicima što se u mom predsoblju kupe da za milost mole i da inspiraciju traže – nijednu im knjigu nisam pročitao i neću – zašto bi reči na hartiji vredele više od onih što ih vetar nosi i mediji razvejavaju kao prašinu – imaju smisla jedino kao dokazni materijal – kao kleveta kao sumnja kao obmana – kao čačkanje đavola oko muda i guzice – u poštene namere verujem koliko i u ozbiljnost klovna u iskrena sećanja koliko u kurvinu zakletvu – pisani trag ne ostaje iza mene – ne zna se šta nameravam neće se znati šta sam smerao – koje sam konce vukao kakve sam zavere kovao – s kim sam se potajno dogovarao ni šta – neka nađu red izveden mojom rukom pa neka mi sa tim sude na bilo kojim sudovima – i na onoj sklepotini u hagu – ne priznajem njihovu pravdu ni njihovu osudu – izigravam ih tako što ih ne snabdevam dokazima – svi su ovde u mojim rukama ja u ničijim – ako ne računamo dve tople ženske ruke kojima sam se još u gimnaziji predao – da me miluju da me vode da me kažnjavaju – ako nisi kremaljski tajanstven ovde te niko neće poslušati ni slediti – moć je personifikovana u jednoj nedostupnoj

osobi u jednom dragom i omraženom čudovištu – to ih plaši na javi i u snu kao decu noćne nakaze đavoli i vampiri – drhte cvokoću zubima i uživaju tresu se od slasti i jeze – ali misle na onoga koji nečujno dolazi strašan neverovatan i možda dobar – zato me nema na utakmicama u pozorištima na ulicama gradskim u kafanama što smrde na mahnitim proslavama narodnim na nameštenim auto trkama i po diskotekama na proslavama dobrotvornih društava u bolnicama gde leže ranjenici iz rata koji nisam objavio i tvrdim da ga ne vodim na periferijama gde se umire od gladi – odsutan sam odasvud i mogu se pojaviti bilo gde i bilo kada u bilo kom obliku na bilo koji način – jednom sam helikopterom sišao s neba u masu što je vrištala pozdravljala i klela – kao božanstvo kao zloduh kao đavo i kao spasilac – kao mladi govornik sa suncem u kosi – pred bitkama smo i u bitkama – naši neprijatelji govore našim jezikom – malo morgen svima – neka me izmišljaju i neka me prave prema svom liku i podobiju – neka me izmišljaju po meri svoje gluposti – ja sam daleko od njihove bede iznad njihovog bučnog kukavičluka – sličan njima naizgled i potpuno drukčiji – stvarnost njihovih snova vanzemaljac prorok na magarcu i vođa magaraca – u stvari biće budućnosti – ko god bude posle mene na ovoj stolici pred zaustavljenim časovnikom moraće mojim putem – ponavljajući me u svemu kao da sam ga ovim kurcem napravio – inače će ga streljati kao ja mog prethodnika

kad je kombi cimnuo škripeći točkovima prostrelio me bol u svim udovima – i jedan nož tuge pravo u srce – više nikada neću videti svoje niti se poigrati sa unukom – silazili smo niz košutnjak kretali se kroz neko predgrađe začuo se pisak lokomotive – to svakako nisu prigradska sela i divlja naselja kojima sam odjednom zaboravio imena – na vlasti dok bejah nisam shvatio da se tamo taloži mržnja i skuplja tamna energija razaranja – i da se koncentriše u krugu dvojke i u srcu čaršije – akademici su samo zapalili šibicu iznad tog prljavog eksploziva – sklonili se u stranu da sačuvaju staračka dupeta i prazne mozgove – stalno smo skretali zaustavljali se i ponovo kretali – izgubio sam račun kuda idosmo – prema severu prema jugu ili nekim drugim pravcem – iz ovog grada se ponekad ide negde najčešće nikuda – možda se krećemo prema petoj strani sveta koja je izvan života – prečicom prema smrti – meni su zatvorena usta moji otmičari ćute – jedan reče pazi na crveno – i drugi šef je sklonio policiju s našeg puta – sve klizi ko po loju – ne poznajem ih ali ponešto znam o njima – psi dresirani da napadaju i da ne laju da ujedaju ćuteći da kidaju tela mučki da gospodaru plen pred noge stave – to su ulični razbijači sužene svesti gotovo maloumni – mišićave mašine koje nečija ruka stavlja u pokret i potom ih zaustavlja – šta bi njima vredela moja veština razgovaranja

ubeđivanja i otkrivanja šta sagovornik misli šta prikriva i šta zaobilazi – njih ne vredi ubeđivati ni nuditi im mito – plaća ih neko mnogo bogatiji od mene koji nemam novca ni auto da kupim – stare košulje nosim i pantalone od pre nekoliko godina – oslonio sam se jedino na sluh i na sposobnost zaključivanja – prema odlomcima buke saobraćaja shvatio sam da možda idemo prema bombardovanjem razorenim zgradama policije – tamo se u tajnim podrumima još obavljaju gadni poslovi – policija se spustila u podrum i u podzemlje – i njom upravlja podzemlje – skrenuli smo naglo buka saobraćaja se udaljila – po svoj prilici smo izašli iz beograda i kretali se prema severu – sa panonske strane šire se putevi kao lepeza – jedino sam bio siguran da se krećemo kroz ravnicu i da ne prolazimo kroz naseljena mesta – moji otmičari su razmenjivali nešto – pre režanje nego smislen govor lavež koji samo oni razumeju – uspeo sam razlikovati tri glasa dva blizu mene treći napred za volanom – i možda četvrti koji ćuti i kašljuca – nikud ne žurimo skini mi se neka i on nešto radi – zašto ne daju da im vidim lica – to mi daje izvesnu nadu – da li saobraćajne patrola zaustavljaju ovakve aute – ne dobile su naredbu da upravo nas propuste – učinilo mi se da smo na usponu, krećemo se nekuda gore – onda osetih miris šume sve jači miris šume – kombi se peo skretao poskakivao preko rupa – stali smo za trenutak se ništa nije čulo osim pevanja neke ptice – o kojoj se ptici radi moram saznati koja je to ptica – da li je ista ona koja pevaše onog davnog dana – izvukli su me napolje grubo – to su dripci koji o sebi misle da su profesionalci – odaj

sam matori ne misliš valjda da će neko da te nosi – tada sam osetio zadah kako me opkoljava sa svih strana i shvatio sam u magnovenju o čemu se radi – blesak svesti me otreznio – neće biti ispitivanja ni optužbi – presuda je već doneta u onoj mračnoj glavi ostarelog dečaka čija se majka ubila shvativši koga je rodila – ako je shvatila zašto ga nije zadavila – majke ostaju uz sinove zločince i kad ih svi ostave – njegova je na vreme pobegla od sebe i od njega – bila je to njena poslednja poruka koju nisam shvatio kad sam mu kao stariji drug pomagao da je s konopca skine – ovo ti nikada neću zaboraviti – niko nije bio pronicljiviji od mene i mojih i svi smo sve prevideli – nesreću nismo izbegli zato što nismo ni pokušali da je sprečimo – zakoni istorije koje smo znali naizust i ponavljali ih kao božje zapovesti zaslepeli su nam oči – sprečili su nas da shvatimo našu i bilo koju istoriju koja nema smisla ni cilja – u kojoj je kraj često pre početka i početak tamo gde je sredina – sve se događa ni zbog čega ili se ne događa – ovo što se meni zbiva čestica je tog monumentalnog besmisla

*najbliži si mi i još se čudiš šta radim i kako radim
– zamisli malog pauka kako plete nevidljivu mrežu
što obuhvata sve i svakoga – društvo i državu vojsku
ludake krimose obične ljude mudrijaše i budale – sve
tamo do nekog maloumnog pastira na planini – taj
sam takav sam bio takav ću i ostati – pletem pletem i
pletem – i mogao bih tako do besvesti i natrag – drugoga
takvog nema neće ga ni biti – osim možda u moskvi
gde su gori od najgorih i najbolji među njima – hvatam
svakoga u svoje niti ne hvatam se u bilo čiju zamku –
ne nasedam na varke ne gutam laži – vidim kroz ljude
kao kroz staklo – zapažam njihove mane i poroke – ono
što kriju čega se stide i boje – što ih zatvora karijere i
porodice može koštati – moje oči otkrivaju sve tamne
boje čovekovog spektra jer svetlih i nema – koristim to
da ih oko prsta obrnem da ih ponizim i u dupe šutnem
pravo na đubrište poraženih – iz ruke mi piju slušaju
me kao hipnotisani ponašaju se kao lutke na koncu
– piju sopstvenu pišaću jedu svoja govna – svako od
sebe krije gada u sebi – ja ga otkrivam rukujem njime
upotrebljavam ga na svoju korist – upućujem ga šta
da radi kako da drugima naškodi i kako da savest
poništi – svaka gadost je slatka ako služi visokom i
nedomašnom cilju – zašto insinuiraš da je ova mala
specijalna operacija opasnija od drugih koje sam do sada
izveo – zato što si budala to jest pravi ovdašnji čovek*

– suština svake moje pobede je u porazu – tragovi se ovoj raboti pružaju samo u jednom pravcu – nevidljive niti ne vode do mene čak i da ih neko traži a niko neće i ne sme – šuškaće se nekoliko dana brbljaće se koješta lažne će informacije pojesti prave – posle će sve biti kao i pre – najebavaće oni koji su za najebavanje – strah za sopstvenu kožu je anestetik otupljuje čula i oduzima razum – ne znam nikoga ko je hrabriji od sebe – ovaj se grad nikada pobunio nije nikada i neće – to se dešavalo negde dole gde nisam nikada bio i neću – što se mene tiče pustinja počinje odmah iza dedinja i završava se kod atine – tamo na vuliju kuća me čeka koju bih smatrao svojom da sam predsednik federacije srbije i grčke – gde je tvoj novac tu je i srce tvoje – a moje je razbijeno na sto komada – nalazi se na sto računa i u sto sefova pod sto šifara i hiljadu tajnih kodova – čuvaju mi blago oni koji me osuđuju preko svojih medija i ujedinjenih nacija i prete mi međunarodnim sudovima – i moja opozicija koja me verno sledi i majmunski oponaša – bez mene nikog od tih liderčića ne bi bilo – izabrao sam anonimne promašene nedovršene i nedokazane da bučno osporavaju moju vlast da je prećutno čuvaju i da kraduckaju koliko im dopustim